

Arrest

nr. 291 961 van 13 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 31 augustus 2021.

1.2. Op 1 maart 2023 wordt verzoeker gehoord in het Engels door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: 'het CGVS'), in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 23 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) 1979 in Lagos (Lagos State, Nigeria). Nadat u in 2009 van de universiteit afstudeerde, vond u geen vast werk. U zette daarom een handeltje op waarbij u op vraag van andere personen waren aankocht en die voor een meerprijs aan hen leverde. Vanaf 2010 merkte u volgende symptomen bij uzelf op: u was steeds erg dorstig, moest vaak plassen en uw eetpatroon veranderde. Verschillende kennissen gaven ook aan dat u er ziek uitzag. U besloot uiteindelijk een dokter te consulteren, die suggereerde dat de symptomen op diabetes konden wijzen. Omdat u de financiële middelen voor een medische test op dat moment niet kon vrijmaken, voerde u een smaaktest uit om een verhoogd suikergehalte in uw urine vast te stellen.

Omdat u zich noch de medicijnen die dokter voorstelde noch een aangepast dieet voor diabetici kon veroorloven, diende u uw bloedsuikerspiegel te reguleren door het inspuiten van insuline. Omdat uw financiële middelen beperkt waren, wisselde u uw insulinekuur af met traditionele kruidenmedicijnen uit Nigeria. Familie noch vrienden konden volgens u bijstand verlenen en u geeft aan geen weet te hebben van andere organisaties die konden helpen.

Op het moment dat u vreesde te moeten starten met bedelen om uw medische kosten te kunnen blijven bekostigen en toen u merkte dat de algemene situatie in uw land verslechterde, besloot u dat u uw herkomstland wilde verlaten. U sprak over uw wens om te vertrekken en kwam zo in contact met een groep mensen die eveneens planden om Nigeria te verlaten. U liet de planning aan hen en uw vriend W.(...), die met hen in contact stond, over. Omdat u zelf de kosten niet volledig kon dragen, hielp uw vriend W.(...) u, financieel en praktisch, en zorgde hij er ook voor dat anderen in de groep zich over u ontfermden.

Via Lagos en Benin reisden jullie, in wisselende samenstelling, richting Libië. U geeft aan weinig van de reisweg te herinneren, behalve dat die per bus en pick-up werd afgelegd, en wijt dat aan uw medische toestand. Vanuit Libië maakte u met uw vriend W.(...) de oversteek naar Italië. Daar aangekomen wilde u niet wachten tot hij contact kon leggen met een vriend die daar al verbleef en besloot u verder te reizen met een andere vriend, waarmee u de oversteek maakte maar waarvan u zich de naam niet kan herinneren. Vanuit Italië nam u de trein naar België. Omdat u onderweg sliep, kent u de afgelegde reisroute niet. Aangekomen in Brussel suggereerde u een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, u verloor evenwel contact met uw reisgezel alvorens u uw verzoek tot internationale bescherming indiende op 14.09.21

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten (5) voor: een medisch certificaat van doodsoorzaak voor mevrouw F.(...) K.(...), uitgegeven door het Molayo Medical Centre op 19.02.2023; Een overlijdensakte ((...)) voor mevrouw F.(...) K.(...) uitgegeven door de National Population Commission op 16.02.2023; een beëdigde verklaring van mevrouw K.(...) K.(...) voor het hooggerechtshof van de staat Lagos, uitgegeven op 23.02.2023; een attestatie van geboorte ((...)) uitgegeven op 23.02.2023 door de National Population Commission; een afdruk van medisch rapport dd. 26.02.2023 over uw medische consultaties diabetologie en endocrinologie, uitgegeven door dr. J. B.(...). ((...)).

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Gevraagd naar de redenen om uw herkomstland, Nigeria, te verlaten haalde u uw **persoonlijke gezondheidssituatie**, met name uw diabetesdiagnose en uw financiële moeilijkheden om de medicijnen daarvoor te bekostigen, als belangrijkste grond aan (CGVS, NPO, p.6, 11, 14; Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], vragenlijst CGVS [VL CGVS], p. 2). U verwijst daarnaast ook naar uw vrees om bij terugkeer depressief te worden (DVZ, VL CGVS, p.1; CGVS, NPO, p.15).*

*Als bijkomende motieven haalt u dat u de **moeilijke economische situatie** in uw herkomstland aan en uw daaruit voortvloeiende moeilijkheden om vast werk te vinden aan (CGVS, NPO, p. 9, 11, 15; DVZ, VL*

CGVS, p.2) en dat u hoopt in België een beter leven te kunnen leiden (CGVS, NPO, p.18). Tenslotte refereert u naar de **algemene veiligheidssituatie** in uw land van herkomst (CGVS, NPO, p. 18).

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient immers te worden vastgesteld dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Nigeria verlaten te hebben toen u zag dat de **medische situatie** verslechterde. U had geen geld voor de dokter en daarom gebruikte u voor uw diabetes naast insuline ook traditionele kruidenmedicijnen. U hoorde dat de situatie in Europa beter was (CGVS, NPO, p. 14). Wat betreft dit door aangehaalde motief op basis van medische gronden, dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Ook wat betreft uw verklaring dat er **economische moeilijkheden** zijn in uw herkomstland, u daarom moeilijk werk kan vinden in Nigeria en uw hoop op een beter leven in België kan worden opgemerkt dat dit motief evenmin verband houdt met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciaties niet wijzigen.

U legde tijdens uw onderhoud op het CGVS een medisch certificaat van doodsoorzaak voor mevrouw F.(...) K.(...), uitgegeven door het Molayo Medical Centre op 19.02.2023, voor. Hieruit dient te blijken dat uw moeder overleed aan de gevolgen van diabetes, een feit dat niet onmiddellijk betwist wordt in uw aanvraag. Verder legt u de eigenlijke overlijdensakte ((...)) voor mevrouw F.(...) K.(...) voor, uitgegeven door de National Population Commission op 16.02.2023, dat het feit dat uw moeder overleed onderbouwt. De waarachtigheid van dat feit wordt niet onmiddellijk in twijfel getrokken, maar is verder niet relevant in het kader van uw aanvraag. U legt eveneens een beëdigde verklaring van mevrouw K.(...) K.(...) voor het hooggerechtshof van de staat Lagos neer, die werd uitgegeven op 23.02.2023. Deze verklaring bevestigt hoogstens uw familiale band met mevrouw K.(...) K.(...), een feit dat niet materieel relevant is in deze aanvraag. Het door u neergelegde, op 23.02.2023 uitgegeven, attest van geboorte ((...)) door de National Population Commission voert u aan ter bewijs van uw afkomst uit Lagos State. Het document bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Tenslotte legt u een afdruk van medisch rapport dd. 26.02.2023 neer, dat handelt over de medische consultaties diabetologie en endocrinologie, uitgegeven door dr. J . B.(...) ((...)) als bewijs van uw symptomen. Het document ondersteunt uw relaas in zoverre dat het uw aangehaalde ziektebeeld ondersteunt, een feit dat binnen het kader van de aanvraag niet in twijfel getrokken wordt, maar bovenstaande appreciaties niet wijzigen.

Betreffende uw verklaring dat de algemene veiligheidssituatie in uw land niet goed is, dient te worden opgemerkt dat, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 7 maart 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 17 van het KB 11.07.2003 over de procedure bij het CGVS, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht gehoord te worden.

Verzoeker vraagt dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend op grond van artikel 48/4, § 2, b) of c) van de Vreemdelingenwet. In dit kader gaat verzoeker vooreerst in op de motieven van verwerende partij omtrent de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij meent dat het EASO verslag waarop verwerende partij zich baseert verouderd is en dat er niet genoeg geactualiseerde informatie gehanteerd is. Tevens meent hij dat zijn specifiek profiel in rekening gebracht moet worden. Hij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing algemeen en stereotiep is terwijl hij aan diabetes lijdt en niet kan rekenen op hulp van familie of vrienden. Dit zijn twee elementen die in het EASO verslag genoemd worden als elementen die wijzen op zwakke profielen. In een tweede middelonderdeel stelt verzoeker dat het duidelijk is dat hij in een rampzalige economische situatie terecht zal komen bij terugkeer naar Nigeria. Hij stelt dat economische problemen een nood aan subsidiaire bescherming kunnen doen ontstaan en verwijst hiertoe veelvuldig naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: 'EHRM').

In het derde middelonderdeel stelt verzoeker dat subsidiaire bescherming kan toegepast worden op situaties van economische crisis en houdt hierover een algemene theoretische uiteenzetting.

Verzoeker besluit dat er zeker en vast genoeg elementen voorhanden zijn om de bestreden beslissing te vernietigen en hem het statuut van vluchteling of ten minste die van subsidiaire bescherming toe te kennen aangezien de vrees in geval van terugkeer gegrond is.

Op grond van het voorgaande vraagt verzoeker de bestreden beslissing te hervormen en hem zodoende onmiddellijk het statuut van vluchteling te verlenen, in de zin van het Verdrag van Genève of de status van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het CGVS terug te zenden voor bijkomend onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bewijs van pro deo aanstelling (stuk 1) en een kopie van de bestreden beslissing (stuk 2).

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M.*

tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. § 2. Ernstige schade bestaat uit :a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2. Verzoeker verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Lagos in Lagos State. Bij de indiening van het verzoek om internationale bescherming legt verzoeker een kopie van de beëdigde verklaring neer die zijn zus aflegde voor het Hoog Gerechtshof in Lagos over zijn geboorte en een *“attestation of birth letter: K.A.O. van 23 februari 2023 (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 3 en 4).* De Raad stelt vast dat de Nigeriaanse nationaliteit van verzoeker niet betwist wordt door verwerende partij en dat hij een begin van bewijs bijbrengt met betrekking tot zijn identiteit.

5.3. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op verzoekers problemen in Nigeria wegens zijn medische en financiële situatie en de algemene economische situatie in zijn land van herkomst. De kern van verzoekers relaas kan als volgt worden samengevat. Volgens zijn verklaringen vond verzoeker geen werk nadat hij in 2009 aan de universiteit afstudeerde. Hij startte daarop een zaak waar hij goederen opkocht en dan aan een meersprijs verkocht. In 2010 werd bij verzoeker diabetes gediagnosticeerd. Wegens zijn financiële toestand kon verzoeker zich de voorgeschreven medicijnen noch een aangepast dieet veroorloven en wisselde hij insuline-inspuitingen af met het innemen van kruidenmedicijnen. Hij kon geen steun krijgen van familie of vrienden en kende geen organisaties die hem hierbij konden helpen. Verzoeker besloot om Nigeria te verlaten toen hij vreesde te moeten bedelen om de medicatie te bekostigen en toen hij merkte dat de economische situatie in het land erop achteruit ging. Verzoeker kwam in contact met een groep personen die Nigeria ook wilden verlaten. In deze groep ontmoette hij W. die zijn reis deels betaalde en zich over hem ontfermde tijdens de reis. Zo reisde verzoeker via Benin, Libië en Italië naar België.

5.4. De Raad stelt vast dat de door verzoeker aangehaalde vluchtmotieven geen verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingdefinitie. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“U verklaarde Nigeria verlaten te hebben toen u zag dat de medische situatie verslechterde. U had geen geld voor de dokter en daarom gebruikte u voor uw diabetes naast insuline ook traditionele kruidenmedicijnen. U hoorde dat de situatie in Europa beter was (CGVS, NPO, p. 14). Wat betreft dit door aangehaalde motief op basis van medische gronden, dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Ook wat betreft uw verklaring dat er **economische moeilijkheden** zijn in uw herkomstland, u daarom moeilijk werk kan vinden in Nigeria en uw hoop op een beter leven in België kan worden opgemerkt dat dit motief evenmin verband houdt met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.”*

Hoewel verzoeker de schending aanvoert van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet voert verzoeker geen enkel verweer tegen de voormelde motieven waarbij wordt vastgesteld dat zijn vluchtmotieven geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag. Uit niets kan blijken dat zijn financiële moeilijkheden in zijn land van herkomst waardoor hij zijn medicatie niet kon betalen het gevolg zijn van de gedragingen van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet of dat hem de mogelijkheid wordt ontnomen om een inkomen te verwerven omwille van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of een politieke overtuiging. In de bestreden beslissing wordt bijgevolg terecht besloten dat het verzoek om internationale bescherming geen verband houdt met het Vluchtelingenverdrag, wat ook door verzoeker niet wordt betwist.

5.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

5.6. In zoverre verzoeker zich beroept op zijn medische problemen om een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen wijst de Raad op het volgende.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

In het reeds vermelde arrest Mbodj oordeelde het Hof van Justitie dat *“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.”* (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40).

De Raad wijst erop dat hij overeenkomstig artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake een verzoek om internationale bescherming te oordelen over de vraag of de verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of hij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Zoals terecht aangegeven in de bestreden beslissing, dient verzoeker zich voor de beoordeling van zijn medische problemen te wenden tot de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

5.7. In zoverre verzoeker aanvoert dat hij omwille van de algemene economische situatie in Nigeria en zijn individuele omstandigheden een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er vooreerst op dat uit het voorgaande volgt dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. De Raad wijst erop dat ook in de EUAA Country Guidance Nigeria van oktober 2021 dit standpunt wordt ingenomen: *“Health care unavailability and socio-economic conditions: it is important to note that serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In itself, the general unavailability of health care, education or other socio-economic elements (e.g. the situation of IDPs, difficulties in finding livelihood opportunities, housing) is not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor, for example, the intentional deprivation of the applicant of appropriate health care”* (EUAA, Country Guidance Nigeria, October 2021, p. 29, 97).

Wanneer preciaire socio-economische omstandigheden gepaard gaan met de onmogelijkheid om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien en het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling. De kernvraag is of de huidige algemene socio-economische en humanitaire situatie in Nigeria overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen of economische crisis en of verzoeker hierdoor in een situatie van extreme armoede riskeert terecht te komen waardoor hij niet in zijn elementaire levensbehoeften kan voorzien.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren. Verzoeker brengt ook

geen objectieve informatie bij waaruit het tegendeel kan blijken. Evenmin brengt verzoeker specifieke omstandigheden of factoren eigen aan verzoeker bij die erop wijzen dat hem intentioneel de mogelijkheid wordt ontzegd om in zijn levensonderhoud te voorzien waardoor hij in een situatie van extreme armoede zal belanden in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in Nigeria, Lagos. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot een algemeen theoretische betoog inzake de situaties waarin preciaire socio-economische omstandigheden aanleiding zouden kunnen geven tot het verlenen van subsidiaire bescherming, zonder dit specifiek te betrekken op de situatie in Nigeria in het algemeen en zijn regio van herkomst in het bijzonder, noch zijn individuele omstandigheden. Uit de beschikbare landeninformatie kan verder niet blijken dat de economische situatie in Nigeria dermate precair is dat elke persoon met het profiel van verzoeker, een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel kan blijken. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat hierboven werd overwogen met betrekking tot verzoekers medische problematiek stelt de Raad vast dat verzoeker verder geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Omtrent het risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken (...) en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.*

*De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”*

Deze beoordeling vindt steun in de landeninformatie opgenomen aangehaald in de bestreden beslissing. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij afkomstig is uit de deelstaat Lagos en er tot zijn vertrek uit Nigeria verbleven heeft.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voor de deelstaat Lagos geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of

internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er dient bijgevolg te worden besloten de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Nigeria* van oktober 2021. Verzoekers betoog dat zijn specifiek profiel moet in rekening worden gebracht is bijgevolg niet dienstig. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse met betrekking tot de deelstaat Lagos niet langer accuraat is.

De Raad stelt verder vast dat de documenten die verzoeker heeft neergelegd geen ander licht werpen op de bovenstaande overwegingen. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“U legde tijdens uw onderhoud op het CGVS een medisch certificaat van doodsoorzaak voor mevrouw F.(...) K.(...), uitgegeven door het Molayo Medical Centre op 19.02.2023, voor. Hieruit dient te blijken dat uw moeder overleed aan de gevolgen van diabetes, een feit dat niet onmiddellijk betwist wordt in uw aanvraag. Verder legt u de eigenlijke overlijdensakte ((...)) voor mevrouw F.(...) K.(...) voor, uitgegeven door de National Population Commission op 16.02.2023, dat het feit dat uw moeder overleed onderbouwt. De waarachtigheid van dat feit wordt niet onmiddellijk in twijfel getrokken, maar is verder niet relevant in het kader van uw aanvraag. U legt eveneens een beëdigde verklaring van mevrouw K.(...) K.(...) voor het hooggerechtshof van de staat Lagos neer, die werd uitgegeven op 23.02.2023. Deze verklaring bevestigt hoogstens uw familiale band met mevrouw K.(...) K.(...), een feit dat niet materieel relevant is in deze aanvraag. Het door u neergelegde, op 23.02.2023 uitgegeven, attest van geboorte ((...)) door de National Population Commission voert u aan ter bewijs van uw afkomst uit Lagos State. Het document bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Tenslotte legt u een afdruk van medisch rapport dd. 26.02.2023 neer, dat handelt over de medische consultaties diabetologie en endocrinologie, uitgegeven door dr. J. B.(...) ((...)) als bewijs van uw symptomen. Het document ondersteunt uw relaas in zoverre dat het uw aangehaalde ziektebeeld ondersteunt, een feit dat binnen het kader van de aanvraag niet in twijfel getrokken wordt, maar bovenstaande appreciaties niet wijzigen.”*

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen en neemt deze motieven dan ook onverkort over.

7. De Raad wijst erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt op geen enkele wijze hoe artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat de rechten van het kind waarborgt, *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Evenmin duidt verzoeker hoe artikel 17 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of het recht gehoord te worden *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze bepalingen en dit beginsel niet op dienstige wijze aangevoerd.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat verzoekers problemen geen verband houden met de vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie en niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in het Engels en in aanwezigheid van zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. POLLET